

MICHAEL A PŮSOBENÍ ANDĚLŮ V SOUČASNOSTI

Hans-Werner Schroeder

„Zánik ve světě vnějším nám v úsvit se mění v nitru duše“: Těmito slovy jsme upozorňováni na pozitivní impulsy, které dnes vycházejí od Michaela. Zevní otřesy jsou jen krajním prostředkem k vysvobození člověka z pozemského vězení, aby znovu mohl stanout před osudovými otázkami, jejichž řešení může najít jen z duchovního prožívání. Michael pracuje především na tom, aby posiloval sílu lidského vědomí, aby připravoval a umožňoval „úsvit v nitru duše“. V duchovní oblasti ho vidíme vládnout jako mohutné slunce. Z něj vycházejí jasně zářící duchovní síly, síly světlem proniknutého myšlení. Vládne tak, že je vždy připraven propůjčit lidskému vědomí, které se k němu obrátí, paprsek za paprskem sílu svého vyššího vědomí. Vidíme Michaela, jak chce k člověku proniknout se světlem z oblasti ducha, jak ale musí vždy čekat, až se k němu člověk sám svobodně obrátí. Michael naléhavě volá na dnešního člověka: „Uchop svou budoucnost.“

Bytosti spojené s jednotlivými lidmi, jejich andělé, samozřejmě vnímají Michaelovo působení v duchovní oblasti. Chtějí vést něco z jeho světla k jednotlivým lidským duším. Mají, jak jsme již popsali, na jedné straně úzký vztah k osudu a bytosti jim svěřeného člověka, na druhé straně jsou sami vystaveni působení duchovního světa a v něm vládnoucích impulsů. Dnes je zprostředkování těchto impulsů lidským duším jejich nej důležitějším úkolem. Tím se andělé sami spojují s Michaelovým působením. Existují především tři ideály, které andělé pod vedením Michaela nechávají vplývat do lidských duší, a které jsou pak vědomě i nevědomě u kořene mnoha duševních hnutí dnešního člověka. Rudolf Steiner popisuje tyto tři ideály žijící dnes v každé lidské duši následovně:

1. Setkání s druhým člověkem by nemělo být jen setkáním s jeho zevní zjevnou podobou, ale také s jeho vnitřní, skutečnou, pravou bytostí: Lidské setkání by mělo být něčím jako svátostí.
2. Veškerý náboženský život by měl být budován na absolutní *svobodě*.
3. Člověk je schopný uchopovat *myšlením* duchovní podstatu světa.

V těchto třech ideálech žijí Michaelovy skutečné impulsy. Kdo pozoruje aktuální dění, může v něm zcela jistě najít mnoho snah zaměřených právě ve směru těchto tří ideálů, může ale také vidět, jak jsou všude v běhu protiakce, které mají obracet tyto ideály v jejich pravý opak. Může sledovat, že nesmírná zahořklost a apatie, které se zmocňují právě mladší generace, souvisí s trpkým zklamáním z toho, že tyto ideály nejsou - ještě ne nebo ne dostatečně - realitou v dnešním lidském životě.

Každému, kdo usiluje o skutečné lidské setkání, stojí v cestě „rolové chování“ a „odcizenost“ dnešního sociálního a hospodářského života - dědictví gabrielské epochy. Chybí lidé, kteří by nebyli Němci nebo Francouzi, doktoři nebo profesori, socialisté nebo liberálové, ale především *lidé*.

Pravdou je, že co se týče pronikání svobody do náboženského života, jsme svědky toho, že nikdo již není pronásledován za své náboženské přesvědčení, dokonce můžeme uvnitř různých církví vidět míru svobody a demokratizace, která by ještě nedávno byla nepředstavitelná. Tato svoboda je ovšem vykoupena vyprázdněním až úplnou absencí náboženské substance: Bohoslužba je dnes již jen stínem, přízrakem své vlastní podstaty. A když má myšlení uchopovat ducha, naráží na převládající názor psychologie, filosofie, přírodních věd a dokonce i náboženské dogmatiky, že něco takového není vůbec možné. Převládající názor zní, že objektivní duchovno vůbec neexistuje, že není ani možné žádné objektivní a obecně platné poznání člověka. Nevyhnutelným výsledkem takového vědomí zatemňujícího postoje může být jen hluboká rezignace na poli poznání.

Tak stojí Michael s celým andělským světem před otázkou: Podaří se lidem proniknout impulsy, ze kterých jediné může vyrůst nová budoucnost, nebo lidstvo nadobro uvízne v okovech, které si samo ukovalo? Pokusy uchopit nové jsou stále křehké a slabé, i když ona touha po novém v mnoha lidech mocně vzrůstá. A každý člověk, který dokáže vnímat tuto vážnost, naplňující naši dobu, se musí naučit cítit také odpovědnost. Odpovědnost hledat cesty, jak co nejlépe nasadit své síly ve smyslu lidské budoucnosti.

Ve znamení Michaela dnes působí nejen andělé jednotlivých lidí, ale i andělé sborů. Právě pro náboženský život má nesmírný význam to, co jsme označili jako tři ideály dnešního působení andělů. A tak není s podivem, že na náboženském poli dnes rovněž dochází k přelomovým událostem, které vedou k přetváření a obnově náboženského života. Otřesy, které se zmocnily velkých církví, vycházejí ze změn, které s sebou přináší vstup do michaelské doby: Andělé církví se dnes napojují na to, co vychází od Michaela. Ovšem tradiční náboženské formy tomu nejsou uzpůsobeny, nejsou propustné pro nové, a proto se hroutí.

Založení a působení Obce křesťanů proběhlo od počátku ve znamení Michaelově. V ní má být rozvíjen právě takový náboženský život, který nepečuje jen o zevní schránu člověka, ale přímo k jeho bytostnému jádru, k jeho já, přivádí síly, které člověk potřebuje pro pozemský život. Který dále plně spojuje svobodu vyznání, svobodu v náboženském životě s Kristovou blízkostí působící v kultu, a který konečně přispívá také k tomu, že náboženské skutečnosti křesťanství nejsou jen hájemstvím víry, ale stávají se přístupné i myšlení.

Z těchto impulsů musí být náboženský život obnoven. Najde však Michael dost lidí, kteří se probudí a otevřou se jeho impulsům? Nebo bude otupělost pozemského vědomí vyžadovat nové a nové otřesy? Dokážeme vnímat tyto otázky ve svém vlastním osudu jako výzvu? Před touto výzvou, vážnou a nevyhnutelnou, dnes všichni stojíme. Je to výzva našeho vlastního anděla, abychom zaslechli hlas archanděla Michaela.